

உ

கடவுள் துணை.

குடியர் ஆனந்தப்பதமும்
கெஞ்சாவின் ஆனந்தக் களிப்பும்,
புகழையின் வேண்பாவும் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருப்போரூர்

டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது

மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்ப முதலிவீதி மதராஸ் என். சி.

வி ள ம் ப ர ம்.

மணிமந்திர வயித்திய சேகரம்.

இந்நூலை சகலஜெனங்களும் சுலபமாய்

தேர்ந்துக்கொள்ளலாம்.

சோதிடம், மாந்திரீகம், வைத்தியம் கற்றுணர்ந்த வல்லவர்களும், இனிகற்றுணர விருப்பமுள்ளவர்களும், கண்ணாற் கண்டுக் களித்து ஆனந்தமடையும் பொருட்டாய், மணி, யென்னும், சோதிடமும், மாந்திரீகமும், வைத்தியமும், இம்முன்றும், பற்பலநூற்களைக்கொண்டு ஆராய்ந்து புதைநிதயம்போல் நன்றாகச் சேர்த்து தாங்கள் தாங்களே, தெரிந்துக் கொள்ளும்படியாய் வசனகா வியமாய் எழுதி, அரிச்சுவடிபோல ஒவ்வொன்றையும் தளைபிடித்து வெகுநேரத்தியாய் அச்சிட்டிருக்கின்றது.

இதில்மாந்திரீகம் ஆரூடத்திற்கும் ஆங்காங்கு, லெத்தகிராய் சக்கரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நல்ல கிளேஸ்கடிதத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது புல்கவிக்கோ பயிண்டு செய்தது.

இதன்விலை ரூபா-1.

கடவுள்துணை.

குடியார்கள்பேரில்,

ஆனந்தப்பதம்.

கலிவிருத்தம்.

காப்பு.

அத்திமுகவனை பத்தியுடனேயான்
நித்தியமனதில் வைத்துவணங்கினேன்.

குடியர்துதி விருத்தம்.

விடியாலெழுந்து துடியாய்நடந்து
படியாலளந்து குடியாதிருந்தால்
வெடியாதுவென்று துதியாகசொன்னேன்
மடியாதவெங்கள் கணநாதனை.

ஆனந்தப்பதம்.

என்ன ஆனந்தம்பார் இந்தக்கள்

என்னென்ன ஆனந்தம்பார்

மன்னர்புகழ்திரு சென்னைநகர்தனில்

நன்னயமாந்ருசெங்கான் கடைத்தெருவினில்

சொன்னமொழிதவறாமல் நடக்கின்ற

வுன்னிதமாம்நயினியப்பன்கடைக்கள்ளு என்

அண்டரண்டபகி ரண்டமுங்காணுது
 மண்டலமெங்குஞ் சுழன்றிடத்தோணுது
 கண்கண்டகடையில் காண்கிடச்செய்யுது
 காசினிதன்னிலே பேசிடச்செய்யுது என்

பட்டஞ்சசோமனைக் கட்டவும்செய்யுது
 பாரில்மன்னவர்க்கு விற்கவுஞ்செய்யுது
 சண்டைக்குவாரம்பந் தான்மிகச்செய்யுது
 தாடையில்ரண்டறை வாங்கவுஞ்செய்யுது என்

காதுக்கடுக்களை விற்கவுஞ்செய்யுது
 கண்டவருக்கெல்லாம் வார்க்கவுஞ்செய்யுது
 காரியமாய்க்கள்ளைக் குடித்திடச்செய்யுது
 கண்டவர்காலா லுதைபடச்செய்யுது என்

காற்பணங்களைக் குடித்திடச்செய்யுது
 கையில்கறிதோசை வாங்கிடச்செய்யுது
 லீலமில்லாமலே யுட்கொள்ளச்செய்யுது
 ஆனந்தமாய்ப்பாட்டை பாடச்செய்யுது என்

கன்னங்களவுகள் செய்திடச்செய்யுது
 கள்ளுக்கடையெச்சைக் குடுவையைத்தேடுது
 கண்டபேர்களைப் பழிக்கவுஞ்செய்யுது
 மண்டைமுறிய வடிபடச்செய்யுது என்

தித்திப்புக்கள்ளு தினமும்புளித்தகள்ளு
 மெத்தக் குடித்தால் பித்தந்தலைக்கேறி

சுற்றிசுற்றித்தலையைச் சூழட்டியடிக்குது
தத்துவஞானஞ் சகலமுங்காட்டுது

என்

கழுத்துத்தாலியை யறுக்கச்செய்யுது
காசிக்கடைதனில் விற்கவுஞ்செய்யுது
கண்டசேவகர்கையில் பிடிபடச்செய்யுது
கன்னத்திலடிகள் படவுஞ்செய்யுது

என்

குட்டிக்கரணங்கள் போடவுஞ்செய்யுது
கும்பலாய்மன்னரைக் கூட்டவுஞ்செய்யுது
ஓட்டமாய்சேவகர் வந்துபிடித்தாக்கால்
ஒதுங்கியடங்கி யொடுங்கிக்கிடக்குது

என்

பாராளுமன்னரைப் பார்த்திடச்செய்யுது
பங்கப்பட்டபின்பு ஆங்குமும்வாடுது
தாராளமாய்பராதம் இரண்டுரூபாய்
தானேகொடுத்திடத் தள்ளியேபோகுது

என்

வள்ளலெனுந்துரை ஞாயத்தைக்கேட்டிட
கள்ளைக்குடித்த கசடர்க்குத்தானப்போ
உள்ளபடிசத்தியஞ் சேவகாசெய்திட
உள்ளங்கலங்கியே துள்ளித்துடிக்குது

என்

போட்டவபராதம் ரூபாய்கொடுத்திட [டால்
பொருளொன்றுங்கையில் வகையில்லாமல் விட்
வாட்டமாய்மண்ணை யெடுத்திடச்செய்யுது
மண்வெட்டியைக்கையில் வாங்கவும்செய்யுது

எ

குடியர் ஆனந்தப்பதம்.

கம்பளிமுக்காடு போடவுஞ்செய்யுது
 காவில்விலங்கையு மாட்டிடச்செய்யுது
 பம்பரம்போலமண் ணெடுத்திடச்செய்யுது
 பத்துநாளும்போனால் விட்டிடச்செய்யுது என்
 என்ன ஆனந்தம்பார் இந்தக்கள்
 என்னென்ன யானந்தம்பார்
 குடியர் ஆனந்தப்பதம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

கெஞ்சாவின்

ஆனந்தக்கனிப்பு.

இதுவேயானந்தங் கைலாசம் இதற்
 கணையில்லையேயிந்த ஜெகத்தினில்மோசம்

சீரானகெஞ்சாவைவாங்கி

யொரு

சிலும்பிதனிலதைச் சிறப்புடண்வைத்து

பாராமலொருதம்மிழுத்தால்

அப்போ

பரமபதத்தினைப் பார்க்கலாம்நாமே

இது

இலேகாம்பு விரைதள்ளவேணும்	இதுக்
கெதிரானபிரம்பத்திரி யிலேபோடவேணும்	
சிவகங்கை மூன்றுதுளிவிட்டு	அதை
சிக்கெனவுண்டையாப்ச் சிலம்பிலடைத்து	
அக்கினிபகவானை மூட்டி	எங்கள்
ஆத்தான்சிவகாமி யம்மனைநினைத்து	
திக்கென்றுஒருமூச் சிழுத்தால்	அப்போ
தேவர்கனெல்லோருந் திறமுடன்வந்து	
எவ்வரம்வேணுமென்று கேட்டார்	எனக்
கெதிராளியில்லாமல் யிருக்கவேகேட்பேன்	

இதுவேபானந்தம் கைலாசம் இதற்
கிணையில்கையேயிந்த ஜெகத்தினில்மோசம்

உ

கடவுள்துணை,

புகையிலையின் வெண்பா.

கண்புகையும்நெஞ்சுணருங் கைகாலசைந்துவரும்
வெண்புகையல்மேனி வெளுக்குமே—பண்பாய்கேள்
சரல்கருகிவரும் இந்திரியம்நஷ்டமாம்
பாழும்புகையிலையின் பண்பு.

என்னவேடிக்கைப்பார் இப்பதங்கள்
என்னென்ன வேடிக்கைப்பார்.

விசம்புகழ்திரு வொற்றியூருச்சவம்
வேடிக்கைபார்க்க வீரபத்திரன்னும்
ஆவலுடன்வரும் வழியில்தன்னிலே
அன்புடன்பாணுமே யிப்பதம்பாடினேன்

என்

வரும்வழிதன்னிலே வம்பர்கூடியர்கள்
வார்த்தைகளைக்கேட்டு நேத்தியதாகவே
திரமுடன்பாணுஞ் செய்தனனிப்பதம்
தீர்க்கமாயெல்லோரும் பார்த்துமகிழுவே

என்

உத்தமனிரங்க சாமியெனுமுதவி
ஒருபதம்பாடுண்டு இனிமையாய்க்கேட்கவே
மெத்தமகிழ்ச்சியாய்ப் புல்லறிவாயனும்
மேதினிதனிவிந்தப் பதங்களைப்பாடினேன்

என்

இலக்கணவிலக்கிய மின்படாய்க்கற்றோர்கள்
இன்னமபெரியோர்க ளெல்லவரும்பார்த்து
என்னபிழைக ளிருந்தா னுமென்மெனை
ஏற்றுக்கொள்ளவேணுந்தாழ்மையுடன்சொன்னேன்.

என்னவேடிக்கைப்பார் இப்பதங்கள்
என்னென்ன வேடிக்கைப்பார்.

குடியர் ஆனந்தப்பதம் முற்றப்பெற்றது.

குழவியாமங்கத்தை மின்னாக்கியாட்கொண்ட
குமரனே மயிற்றுறகனே
குலவானமறைஞான நலமானதுறுமோன
குலஞான போரிமனனே.

(7)

படுபுலனெனப் பெயர்கொள் பஞ்சமுழைவாயக்க
ரம்பற்றன னுட்சக்கியே, பாழாகியறிவுநனி யலைசுரு
ண்டேங்கிவருபார்மடந்தைக்கொராதை, யுடுபிறங்யா
ழியிற் பட்டுமிக்கிரு வினையெனுந் திரையின் மோதுண்
டுமே, யோயாமலிரவுபக னுன்வருந்தாநிற்க வுற்றவிச்ச
மயத்திலே, கடுமிடறன்மைந்தனே நினதுதாட்புணைத
னைக் கருத்துன்னி யுதவாவிடிற், காசினியி லெளரியனே
ன்பிழைப்பதுண்டோ சொலாய் காசிபன்றந்தமைந்தன்
கொடுமையுறுசூரர் றடிந்ததொரு கீர்த்திபெருகுறிஞ்
சியகலாத குருவே, குலவானமறைஞான நலமானதுறு
மோன குலஞான போரிமனனே

(8)

தடக்குவடுடற்றுகள் படக்கடியமரனே தகர்ப்பரி
செலுத்தினோனே, தாவில்புகழாற்புயா மொழிக்கவிப்
பாவதைத் தாழ்ந்ததா வுட்கொண்டுநன், மடவநடைப்
யிலெயிற் றியர்கள்வாழ்சுரத்தினே வண்மைமலர் வாய்
திறந்து, வானத்திலிருந்துவிழ் திவலைசுடர்சடுமென்று
மயக்குற்றதாப் பாடினோய், விடமுண்ட குறிகண்டவி
நுள்கண்ட மறிகொண்டே விரல்கொண்ட ஊங்கைகொ
ன்கொன்ற யணிகின்ற முதுகுன்ற மலுமன்

அ திருப்போரூர் முருகக்கடவுள் பதிகம்.

றன்மிகுவீரன் மூரலற்ற குடதிசைக்கெஞ்ஞான்றுவோ
டரிப்பகைவனைக் கொன்றசற் : குமரவேளே, குலவான
மறைஞானநலமான துறுமோன குலஞானப்பாரிமனனே.

மண்டுபுகழ்கொண்டதோ ரெண்டாகப்பொன்னு
ண்ட மாண்மைபெறு முலகதனிலே, வானவர்கண்மன்
னியகம்மகிழ்ச்சியொடமர்ந்துய்ய வஞ்சரையநாளிற்செ
ற்ற, கண்டுமொழிகெண்டைவிழி கொண்டிலவுசெண்டு
முலைக் கன்னியர்கண்மாய்கையுற்றுக், கருந்திரைப்புர
ளுநீ ராழியுடு தரைதனிற் கருத்தழிந் தழுங்குறாஉந்,
தொண்டனாமரியினங் கிண்டமுகை விண்டுநனை தூய்
மைபெறு நறவமார்செய், சூழமாளுரினிற்சுந்தரர்காவி
ரது தூதுசென் மாதிடத்தர், கொண்டதொருகுமரனும்
வடிவேலெனபிதான கொண்டோனே யெனையாளுவாய்
குலவான மறைஞான நலமான துறுமோன குலஞான
போரிமனனே, (10)

வாழ்க வேதியர் வையத் தரசனும்
வாழ்க வானவர் மாரியு மோங்குக
சூழ்க சைவத் துறையினி லுள்ளவர்
ஆழ்க குகன்மல ரனைவர்கணெஞ்சமே.

திருப்போரூர் முருகக்கடவுள் பதிகம்

முற்றிற்று.

உ
கடவுள் துணை.

நாத்தனார் வாயாடியென்று வழங்கும்
திருமணக்கண்காட்சி ஓடமென்னும்,
கலியாண ஏசல்.

(மாப்பிள்ளையை மைத்துனமார் ஏசுதல்.)

ஏலேலோ தத்தையா ஏலலிலோ

ஏலேலோ ஏலலிலோ.

தேசாதிதேசமெங்கும் தாய்தந்தை தேடிவந்த மாப்பி
ள்ளையை மோசமாக அழைத்துவந்து வெகுபரிந்து மிக
வார்த்தைசொல்லி (சுருர்) அத்தானை அத்தானை ஓய் அத்
தானைகளும் அழகுசபைதனிலுள்ள அனைவருங்கேளு
ங்கள் தேவாரஞ்சொல்லென்றால் தாவாரம்போவார் தே
வடியாள்வீடென்றால் காவலாயிருப்பார் ஆனைமேலேரெ
ன்றால் பாளைமேலேறுவார் ஆத்துக்குப் போவென்றால்
ஆத்துக்குப்போவார் மாடிமேலேரென்றால் காடிமேலேரு
வார் மச்சுக்குள் துழையென்றால் குச்சுக்குள் துழைவார்
கச்சேரிபோவென்றால் புதுச்சேரிபோவார் கணக்குகளை
பாரென்றால் பிணக்காகப்போவார் அண்டையிலேவாரு
மென்றால்சண்டையிலேபோவார் ஆடுகளைப்பாரென்றால்
மாடுகளைமேம்ப்பார் இப்படிசுமர்த்துள்ளமாப்பிள்ளையை
த்தேடி யிருந்தாரேஉன்தந்தை யென்மேனாடி போஜனக்
காரர் புகழ்கெட்டிக்காரர் ஒருபரிக்கை குறைந்தாலே
எழுந்திருக்கமாட்டார் ஏலேலோ.

(நாத்திமார் பெண்ணைப்பழித்தல் ஓடம்)

மங்கையரே உனக்கேற்ற வாய்த்ததினால் உங்கள்முன்
 னோர்கள் செய்தவந்தான் உந்தனுக்குக் கிடைத்ததினால்
 அங்கமெல்லாம் மினுமினுப்பும்ரொம்ப அழகுருமுண்
 டாச்சு சங்கையுட னிருந்ததுபோ யிப்போ சரியிருக்க
 சபையிலாச்சு (முடுகு) நல்லதோரெண்ணையக்காணாத
 திரேகம் நகமுள்ளசம்பங்கிதைலங்களனேகம் இலுப்பை
 ப்பூபொருக்கித் திரிந்ததும்போச்சு இப்போது தெருவா
 சல வ ராமலாச்சு மந்தைமாட்டின்பின் திரிந்ததும்போ
 ச்சு மாறாமல்பத்துப்பெண் கூட்டுறவுமாச்சு சிப்பிகளும்
 வராட்டிகளும் விற்தும்போச்சு சொகுசான அன்ன
 நடை கைவிச்சுமாச்சு ராப்பட்டினி ரொம்பவுங் கிடந்த
 துப்போச்சு நால்வகைக்கரியுட னுண்டிடவுமாச்சு தீபா
 வளியெண்ணைக் கண்டதும்போச்சு தினம்தினம் மினுக்
 கெண்ணை திரேகத்திலாச்சு அங்காடிதுக்கியே அலைந்த
 தும்போச்சு அதிகாரம்நால்வகை செய்திடவுமாச்சுஓயா
 மற்சனிகளைச் சிந்தினதும்போச்சு ஒழுகின்ற மூக்குக்கு
 நத்துபுலாக்காச்சு கருமேகம்போலவே யிருந்ததும்போ
 ச்சு கணவனைக்கண்டவுடன் கணத்தசிகப்பாச்சு கந்தை
 களைப்போற்றிய காலமும்போச்சு காணாதபட்டுகளுடுத்
 திடவுமாச்சு மண்ணாலே நகைபண்ணி பூண்டதும்போ
 ச்சு மணவாளன்வந்தபின் பொன்பணிகளாச்சு பொல்
 லாதநீலியென்று புதன்றதுவும்போச்சு புருஷனைக்கண்ட
 வுடன் பொருமைமிகவாச்சு சாணிகளைத்தட்டின கால

மும்போச்சு சந்தணமெடுத்தினி சரிபூசலாச்சு புண்ணு
 க்குதின்றதோ ரந்நாளும்போச்சு புகழ்லட்டு மிட்டாயி
 புகித்திடவுமாச்சு கஞ்சிகளைக்காய்ச்சியே குடித்ததும்
 போச்சு கணத்தமுள்ளகறிகளை வுண்டிடவுமாச்சு வலிய
 நெற்குத்திய நலிகாலம்போச்சு வகையான பூச்செண்டு
 வாங்கிடவுமாச்சு வெய்யலிலுங் காணலிலு மலைந்ததும்
 போச்சு வெளியெட்டிப்பாராமல் உள்நிற்கலாச்சு உளு
 த்ததோர் கேழ்வரகை திண்ணதும்போச்சு ஓயாமல்தா
 பூலந்தின்றிடவுமாச்சு பீற்றப்பாய்தன்னிலே புரண்டது
 வும்போச்சு பேரானகட்டிலில் துயில்கொள்ளலாச்சு இத்
 தனையும்வந்தது யாராலேபெண்ணே எண்ணிரீபார்த்தா
 யோ எங்களுடையண்ணன் புருஷனால் வந்ததோர் இப்
 பெரியவாழ்வு போகாதுஇனிமேலேவாராதுதாழ்வு தக
 ப்பனார்செய்ததோர்தவமுயற்சியாலேதகுந்தமாப்பீள்ளை
 வாய்த்தார் அறிவாயினிமேலே ஏலேலோ ஏலிலலோ.

(சம்மந்தியைப் பழித்தல்)

காக்கை கருத்திருக்கும் கோவிந்தா கடல்தண்ணீ ருப்
 புரைக்கும் காத்தடித்தால் மரமசையும் கோவிந்தா கல்
 லெறிந்தால் சம்மந்திக்கு பல்லுடையும் (சரூர்) ஆங்கார
 சங்கார வாகனமூனி அத்தையும்பாட்டியும் அடங்கலும்
 மூனி ஆத்துக்கு வந்ததோர் நாட்டுப்பெண் மூனி அரிசி
 அரைத்துவைத்த குடக்கல்லுமூனி எடுத்துக் கரைத்து
 வைத்த கல்சட்டிமூனி சூடுகொடுத்ததோர் தோசைக்க
 ல்மூனி வாங்கிவைத்ததொரு மரத்தட்டிமூனி சாப்பிட

வந்ததோர் சம்மந்திமூளி பிள்ளையுஞ்சம்மந்தி பெண்சாதி
மூளி கண்ணாகவே சாப்பிடுவாள் கோதும்பை போலி
மணியிலிருக்கின்ற பெண்பத்திரகாளி ஏலேலோ.

(சபையில் மாப்பிள்ளையின் குணத்தைப் புகழ்தல்.)

இப்பெரிய சபைதனிலேவந்து இருக்குமந்த யாவர்க
ளும் ஒப்புக்கொள்ள நானொருசொல் இனி உண்மைதனை
உரைசெய்கின்றேன் செப்பரிய ஸ்தலத்திருந்து தந்தை
செய்தவத்தால்வந்துதித்த தப்பிலாதமாப்பிள்ளையின்செ
ய்தி சபைதனிலே உரைசெய்கிறேன்.

(முடுகு) தந்தைதாய்மனநோக நடக்கவே மாட்டான்
தாரணியிலிவன்போல வுவமைசொல்லக்கூடா பூமிகளதி
ர்ந்திட நடவாதமன்னன் புண்ணியந்தருமமென்றென்ன
லாஞ்சொன்னேன் பொய்சொல்லு வோர்களை வாயைக்
கிழிய்பான் பொல்லாதபேர்களை வல்லமை யழிப்பான்
புத்தியில் மிகுந்தனை வித்தைக்கு நிகரார் பூதலத்தொரு
வரைப் புகலவொண்ணாது தயவினில் மிகுந்தவன் தாட்
டகமூள்ளான் தனமிகவேயிந்தாலும் பொய்வார்த்தை
சொல்லான் மேலானகாரியந் தனைத்தேடுவானே கருநா
கக்கனிபோலே தலைமயிருமொத்து காணலாமேதங்கத்
தகடுபோல்நெற்றி வேப்பிலைபோற் புருவத்தில் தமது
வொக்கும்விளங்குங் கண்ணாடிதனைப்போல்கண்ணிரகும்
எலும்பிச்சம்பழம்போலே உருண்டதோர்கண்ணும் இய
ல்பானபொன்சிமிழ்நாகியென்னும்கட்டாணி முத்துபோ
லிருக்கின்றபல்லும்கற்கண்டுசீனியைப்பழிக்குமிவர்கொ

ல்லும் கோவைக்கனிபோலிருக்கின்றவுதும் கொஞ்சமு
ம்வஞ்சகமெண்ணாதமனமும் முங்கிலடையப்போ விரு
க்கின்றகழுத்தும் முருந்தனிடமைந்தனெனமாறனைவழு
த்தும் தங்கத்தின்பலகைபோல் விரிந்ததோர்மார்பும்சரி
யாகத்தருமன்போலிருக்கின்றசார்பும் மந்திரகிரிபோலச்
சந்திரபுஜமும் மங்கையர்க்கண்டாலே தங்கள்கைவசமாம்
அழகினில்மன்மதன்தசரதபாலன் அமைந்தாரே பெண்
ணேசேளுனக்கேற்றசீலன் தாய்தந்தைசெய்ததோர்தவ
மரியதாலும் தப்பாமலிக்கணவன் வாய்த்ததுபோலும்
மணவாளன்வாய்த்தது மாதேவுனதிஷ்ட மங்கையே வா
ய்த்தது வுந்தாயதிஷ்டம் இந்ததோர்மருமகனால் சம்மந்
திகளு ஈரேழுதலைமுறையும் சுகமாச்சுநாளும் குணமாக
யானுமே சொல்வதே வாக்கியம் கோதை வுண்டாச்சு
உனக்கு வெகுபாக்கியம் ஏலேலோ ஏலிலேலோ.

(மைத்துனிமார் அத்தானே யேசுதல்.)

சாமராகம்-அடதாளம்.

அத்தானவர்க்கெங்கள் அக்காளால்லவோ
அதியோகமுண்டாச்சுதே காப்புமாச்சுதேகைவீசுதே
ரித்தியம்நல்லஇஸ்திரிசொக்காய்கள்முற்றுதேமுற்றுதே.

கற்றுழைநாற்ற மணக்கின்றமேனிக்குக்
கதம்பம்பூசலாச்சே நாற்றம்போச்சே மணமாச்சே
உற்றகாலுக்குச்சித்திரசோடும் பெற்றதேபெற்றதே.

குடலோடொட்டிய வயிறிப்போயுட்டுக்
கடைபோலாச்சே வாட்டம்போச்சே தேட்டமாச்சே
வடையுடன் போளிதடையிலா துண்ணவாச்சுதேவாச்சு

திண்ணைத் தூங்கியென்று பேரெடுத்தோர்க்கின்று
திண்டுதிமாசாச்சே கட்டிலாச்சே சோபாவாச்சே
பண்ணுடனேவாய்வண்டி பிடலோடும்பாடுதேபாடு

நாட்டுப்புரத்தினில் மாட்டைமேய்த்திருந்த
நாள்களெல்லாம்போச்சே பல்லக்காச்சேசாரட்டாச்சே
வாட்டமாங்காசிப்பேட்டு துப்பட்டாவாச்சுதே வாச்சு

வாத்தியார்க்கிய வழியில்லாதவர்க்கு
கூத்தியாருண்டாச்சே குடையாச்சே நடையாச்சே
தோத்திரங்களும்சாஸ்திரங்களுந் தோன்றுதேதோன்

வண்டியோட்டிப் பிழைத்தபிழைப்பும்போய்
வாகனமுண்டாச்சே ஒலிலாச்சே சொகுசாச்சே
திண்டுமேற்கார்ந்துகொண்டிருக்கவுந் கேடுதேதேடுதே

நெற்றியிலொன்று மிடாதிருந்தவர்க்கு
கஸ்தூரிப்பொட்டாச்சே முருகாச்சேதிருநாச்சே
சுத்தமாகியமுத்துகண்டியுந் தொங்குதேதொங்குதே.

கஞ்சித்தொட்டியிற்போய் கஞ்சிசுடித்த
அக்காலமெல்லாம்போச்சே தனமாச்சே கனமாச்சே
பஞ்சிடும்புஷ்பமஞ்சமேற்றியில் மிஞ்சுதேமிஞ்சுதே

(நாத்தினிமார் அண்ணியாரை யேசுதல்.)

தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்-பல்லவி.

அண்ணனாலல்லவோ வந்தது இந்தயோகம்
எங்கள் அழகான அண்ணியர்க்கு
ஆர்க்குந்தானுண்டு பாருங்கள் இந்தபோகம்

சரணங்கள்.

வண்ணத்தியுடுப்பும்போச்சு வர்ணபட்டுசேலையாச்சு
திண்ணைதூங்குங் காலம்போச்சு சிறப்பாச்சு
பிண்ணாக்குதிண்ணதும்போச்சுபேணிலட்டலுவா ஆச்சு
மண்ணிவிறந்ததும்போச்சு வட்டிக்குகொடுக்கலாச்சு அ
கப்பறையொளித்துபோச்சேகனவெள்ளிகிண்ணியாச்சு
செப்பியகருப்புடம்பு செகப்பாச்சு
கப்படித்தகாலம்போச்சி கஸ்தூரிபூசலாச்சு [ச்சு
செப்புமோ திரங்கள்போச்சி செம்பொற்கணை யாழியா
பூறப்பாய்படுக்கைபோச்சி புட்பசயனமாச்சு
கீறைவிறற்காலம்போச்சி கொர்வமதிகமாச்சு
கீறைமணிபதக்கம்போய் கெம்பட்டிகைபூணலாச்சு
நாரவாயினுக்குஏலம் லவுங்கந்தாம்பூலமாச்சே அ
சாணியெடுத்தகாலம்போச்சி தங்ககாப்புகொலுசுமாச்சு
வாணிச்சிபிண்ணாக்குப்போச்சு வடையாச்சு

கோணிதைத்தகாலம்போச்சு குடுத்னிபாவாடையாச்சு
முனுநாள்பட்டினிபோச்சு முப்பழஞ்சக்கரையாச்சு அ

நடவுநட்டகாலம்போச்சு நகைநட்டுமதிகமாச்சு
குடலோடொட்டியவர் கோணியாச்சு
செடிசுற்றியகாலம்போச்சு தெருவெட்டிப்பார்க்கலாச்சு
படியுழக்குப்பேனும்போச்சு பந்துசெண்டாடலாச்சு அ

ஒட்டைக்கால்நடையும்போச்சு ஒயிலன்னநடையாச்சு
தண்டைச்சுருள்கொலுசு தானாச்சு
கொண்டைதிருகுடன்முத்துகொப்புமயிர்மாட்டியாச்சு
விண்டிலங்குசூரியன்போல் மின்னுஞ்சடப்பில்லையாச்சு

முங்கில்நாழிகமுத்திற்கு மோராமாலைபூணலாச்சு
பாங்குடன்கம்மல் கத்திரிப்பாவலாச்சு
பாங்கியர்களென்னேரமும் பக்கத்திலிருந்துகொண்டு
தாம்பூலமடித்துத் தயவாய்கொடுக்கலாச்சு அண்

தங்கரத்னவளையலாச்சு தாபிதாபாவாடைக்குமேல்
சங்குவிட்டகாசி துப்டாசொகுசாச்சு
ரங்குமிகயிஞ்சிபோச்சு நாணயங்கைவிசலாச்சு
பொங்கும்விரல்கட்குரத்னப் புதுமோதிரங்களாச்சி. அ

திருமணவோடம்-முற்றிற்று.